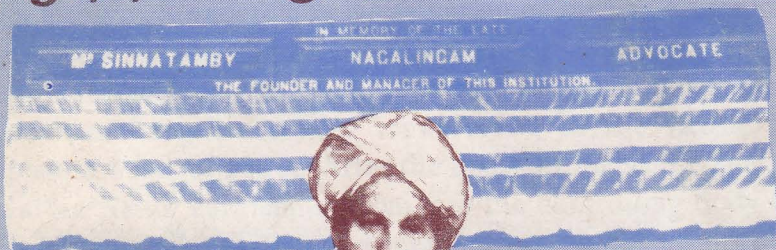

FOR PRIVATE CIRCULATION

The Death Centenary Number of
SINNATHAMBY NAGALINGAM,
the Founder of
THE JAFFNA HINDU COLLEGE, JAFFNA.

யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகரான
அமரர் சின்னத்தம்பி நாகலிங்கம் அவர்களின்
நூற்றாண்டு நினைவு மலர்

தொகுப்பு:

அ.சண்முகநாதன்

INTRODUCTION

LEST THE MEMORY OF THE LATE MR. SINNATAMBY NAGALINGAM OF JAFFNA (ADVOCATE) IS CONSIGNED TO THE LIMBO OF OBLIVION

The articles that are reproduced herein have been published in local journals and school magazines concerning the various activities of the late Mr. Sinanathamby Nagalingam of Jaffna, Advocate. He founded the Jaffna Hindu College and the first Reading Room known as "The Victoria Reading Room" in Jaffna which said two institutions he gratuitously transferred to the Jaffna Saiva Pariplanna Sabai in 1890. After the death of the said Nagalingam the Jaffna Saiva Paripalana Sabai (as the controlling body of the Jaffna Hindu College) caused a memento to be put up in the then Prayer Hall of the said College with an inscription which was worded thus :

"IN MEMORY OF THE LATE MR. SINNATAMBY NAGALINGAM, ADVOCATE THE FOUNDER AND THE FIRST MANAGER OF THIS INSTITUTION"

Which said memento is still found in the said hall. This is the only memento in memory of the said Nagalingam.

The late Mr. Sinnathamby Nagalinngam was the third son of the late Mr. Ampikaipagar Sinnathamby (Brown Sinnathamby) Crown Proctor of Jaffna, and a younger brother of my grandfather, the late Mr. Sinnathamby Sabapathipillai of Vannarponnai. He was born in October 1855. He had his early education at the Jaffna Central College of which his father was the first native Head master. It is recorded in the magazine of the said College (The Centenary Number) that in 1868 he passed "the Matriculation examination, obtained first class honours and also carried away

the Mathematics Prize, the First do so in the whole of Ceylon". In 1880 Nagalingam commenced his practice as an Advocate and his services were much sought by the public as he was an able criminal lawyer. In the last quarter of the last century he identified himself with public causes and won the esteem of his people and was able to organise demonstrations against the British Raj a thing unheard of then. His last public appearance in Jaffna when as Chairman of the Reception Committee appointed to receive SWAMI VIVEKANANDA, he, accompanied the Swamiji from Chavakachcheri to Jaffna and presented the Swamiji with the address. On August 4th 1897 he passed away after a brief illness. His 42 years of sojourn in this world was crowded with marked success in several fields of human activity.

On the occasion of death centenary of this great son of Jaffna, the late Mr. S. NAGALINGAM, I consider it my duty to place on record the services rendered by him to the TAMILS.

The example set by Nagalingam was followed by his father, his brother and sister, his nephew and others to make donations to the Board of Directors of the Jaffna Hindu College (which is given elsewhere) to help in the growth of the College and to promote the Saiva religion.

MAY HIS WORK ENDURE FOR EVER

No. 110, Arasady Road,
Jaffna

This 4th day of August 1997

.....
A. Sanmuuganathan.

An EXCERPT from "THE CENTENARY
MEMORIAL EDITION" of
The JAFFNA CENTRAL COLLEGE (1934)

1868 to 1878

"That the work done by these men was more than satisfactory is borne out by that in the first year, the boy (S. NAGALINGAM, ADVOCATE) who passed the Matriculation obtained first-class honours and also carried away the Mathematics prize, the FIRST to do so in the whole of CEYLON. This attracted students from all quarters: even from the Roman Catholic mission, large numbers came in spite of the higher rates of fees".

Courtesy:
JAFFNA CENTRAL COLLEGE.

A letter addressed to
Mr. S. NAGALINGAM, JAFFNA by
Mr. P. COOMARASWAMY,
Member of the LEGISLATIVE COUNCIL, CEYLON.

Colombo 15th November 1893.

My dear Mr. Nagalingam,

I had an interview with the Governor yesterday and urged strongly our claim for the Tirukkedichchuram land. He says that during his regime no free grant should be made of lands to any religionists. He also said that the Roman Catholics had

also urged their claims to this very land. He further said that he hoped that the Hindus would become the purchasers. It now remains for you to form a committee in Jaffna and collect subscriptions at once, so far as I am personally concerned I shall be glad to give my subscription. But I am afraid that you cannot expect any subscriptions from the Hindu residents in Colombo, as there is already here YOUR AGENT to collect subscriptions for YOUR SCHOOL.

At a meeting of the sub-committee of the Legislative Council on the Budget, I brought for discussion the JAFFNA FRIEND IN NEED SOCIETY, after a great deal of trouble, Sir NOEL WALKER at last agreed to consider one of my proposals, viz, that the Society's accounts should be audited by the Auditor-General.

I am privately informed by an official (and I shall thank you to keep this strictly private) that the Government are aware that the reforms required should be granted, but that as long as Mr. Twynam is at Jaffna, nothing could be done.

By the way, the Governor wished to know how the Markets Ordinance is working at Jaffna.

Yours truly,

Sgd. P. COOMARASAMY.

Courtesy, " Collected papers of Thirukeetheeswarm Temple"
by Sir Kanthiah Vaithianathan.

**EXCERPTS from the Report of the Principal
Jaffna Hindu College
for the year 1896 and 1897.**

**NAGALINGAM CONCEIVED THE IDEA OF A
NATIONAL COLLEGE**

Before proceeding to read the report of the Hindu College for the years 1896 and 1897, it is my melancholy task to refer to a circumstance which has cast a gloom over this College. By the death of Mr. ADVOCATE NAGALINGAM in the prime of vigour, and in the midst of his brilliant and beneficent career this College has lost its able and energetic manager. He it was who CONCEIVED THE IDEA OF A NATIONAL COLLEGE, developed a national system of education adapted to the requirements and needs of the Tamil Community of Jaffna. His loss has been a NATIONAL LOSS. The College deplores "THE LOSS OF ITS FATHER" the Jaffna Bar has lost its bright ornament, the public has lost a benefactor, and the Tamils have lost a PATRIOT. This College will live as a MONUMENT of his self sacrificing labour in cause of education and the good he has done will never fade from the grateful memory of his loving countrymen. He will be to us a GUIDING STAR and in the moment of the troubles and difficulties, will look up to his noble example for leading light. His loss touches us most closely on this occasion for we miss today that genial presence which in years past adorned this Hall and that magnetic influence which attracted people from all parts of Jaffna.

The foundation of a school building were laid so far back as the year 1892 but for want of funds the work was delayed long, and had it been for the LIBERALITY AND INFLUENCE OF MR. NAGALINGAM and his colleagues the College would never had it present building. The 28th September 1895 the

date of the opening of the College building will remain a red letter day in the history of the College. Just a fortnight before the inauguration, the Government of India communicated to the Manager, the happy news of its affiliation to the Calcutta University as a second grade College. So when the school developed into the College, a habitation worthy of its new dignity and improved status was ready to receive it”.

Courtesy “The Hindu Organ” dated
October 28th 1955.

**EXCERPTS FROM THE CEYLON LEGISLATIVE
COUNCIL DEBATES
dated January 27th 1902**

THE JAFFNA HINDU COLLEGE

The Hon. The Low Country Sinhalese Member (Mr. S. C. OBEYASEKARA) said, I beg to move, Sir, the first reading of a Bill to incorporate the Board of Directors of the Jaffna Hindu College. When I brought forward the motion for leave to introduce the Bill I stated the reasons and grounds for introducing this Bill. On that occasion I failed to give the history of this institution, and if I may be permitted I would state that this institution was opened in 1887 under the name “The Town High School, Jaffna”. **“In 1889 the management was transferred to the late Mr. S. Nagalingam, Advocate”**: in 1890 it was placed under the control of the Jaffna Saiva Paripalana Sabai” under the name of “The Hindu High School” ; in 1893 it was recognised as a High school by the Calcutta University; in 1895 the school

was registered by the Ceylon Public Instruction Department as an English Middle school on a vernacular basis, and in the same year was affiliated to the Calcutta university as a Second Grade College, teaching up to the First Arts Standard. The College buildings have cost upwards of Rs. 15,000/= . There is a library and reading room attached to the College. There are four endowments of the value of Rs. 1,000/= each for four scholarships available to the students of the College. The Institution is divided into the College Department consisting of (1) the Senior First Arts class (2) Junior First Arts Class and (3) the Calcutta Entrance class; and the School Department consisting of nine classes from the capitation class up to the VIII Standard according to the Ceylon Education Code. There are 360 pupils on the roll with an average daily attendance of 280. The tutorial staff consists of a Principal, a head master, ten assistant masters and a Tamil Pundit. It is managed by a committee of Saiva Paripalana Sabai with Mr. T. Chellappahpillai, B.A., B.L., President, Mr. Murugesapillai B.A., Vice-President, Mr. A. Kanagasabai, B.A., Advocate, Vice-President, Mr. V. Casipillai, Supreme Court Proctor, Manager of the College and Secretary of the Sabai, Mr. N. Selva Durai, B.A., Principal. Incorporation is desired to place the College on a firm footing as endowments to the extent of Rs. 10,000/= are promised as soon as the College is incorporated

THE NATIVE TOWN HIGH SCHOOL

“ It fell happily to Mr. William Nevins, later in life, to start the FIRST NATIVE ENGLISH SCHOOL, without any connection with the missionaries, called then “THE NATIVE TOWN HIGH SCHOOL” in the Town of Jaffna. This SCHOOL WAS HANDED OVER to the late Mr. Nagalingam Advocate and a philanthropic citizen of Jaffna, on the death of Mr. Nevins... .. ”

Courtesy, W. R. Watson, Assistant Director of Education Ceylon, a GRAND SON of the late Mr. William Nevins in a message addressed to the Old Boys Association of the Jaffna College, Colombo Branch and published in the Silver Jubilee Souvenir of that Association in 1938.

EXCERPTS from the Diamond Jubilee Number of "THE YOUNG HINDU" 1890 - 1950

By The Editor

“ One of the few men who came early under the influence of Navalur and drank deep of the fountain of Navalurian ideas, one who was a himself a Nationalist to core was S. Nagalingam, eminent lawyer, patriot and benefactor of his people. His name deserves to be enshrined in the hearts of all Hindus for it was he who satisfied an urgent and compelling national necessity.

Early in life he had conceived the idea of founding an educational institution which would confirm strictly to his master's ideals and the idea was for long maturing in his mind.

THE NUCLEUS

There lived at this time the late Mr. William Nevins Muthucumarar Chithamparapillai, a great luminary in the realm of education and the father of that illustrious son who was later to play a distinguished role in guiding the destinies of Jaffna Hindu College in her infancy. He was a scholar of repute and one of the foremost pioneers of English education in Jaffna. He had served Jaffna

Central College with singular success and distinction as Headmaster for an unprecedented span of years. In 1887 he rented a building at 2nd Cross street and opened an English school to which he gave the name " The Native Town High School. This school was to be the nucleus of the future Jaffna Hindu College. This was how it came about.

Mr. Nagalingam who regarded the veteran scholar and schoolmaster with filial affection and esteem, rendered timely financial aid to the infant school struggling for existence. Founding an institution and keeping it going involved in those days a far heavier financial strain than it does today. Mr. Nevins gratefully acknowledged the lavish endowments by making him manager. In 1889 he (Mr. Nevins) celebrated the Golden jubilee of his career as a teacher and retired from active life in the plenitude of fame and renown, handing over the entire institution to his patron and protege, Mr. Nagalingam. From that time onwards, the school came to be known popularly as NAGALINGAM'S SCHOOL. But Mr. Nagalingam, with whom the cause of Hindu education counted for more than personal popularity, offered to transfer the school GRATUITOUSLY to the SAIVA PARIPALANA SABAI.

Mr. Pasupathy Chettiar who was at this time in the vanguard of movement for Hindu revival and with whom the cause of Hindu education was a consuming passion seized the offer with enthusiasm and on 19.7.1890 at a meeting of the Saiva Paripalana Sabai moved that Nagalingam's OFFER be accepted. In a speech remarkable for force and eloquence he outlined the reasons why such an offer should be accepted and his motion was unanimously passed. The school was renamed " Hindu High School" by the Sabai and was moved from its original site at 2nd Cross street to a storeyed building that lay to the North of the Sivan Temple at Vannarponnai.

The SABAI'S Protege

At a Committee meeting of the Sabai held on 15th November 1890 Mr. Nagalingam **FORMALLY HANDED OVER** the Town High School to the Sabai. The Committee, by a resolution proposed by V. Casipillai entrusted the management of the Hindu High school to a sub committee of five. Messrs. T. Chellappahpillai, B.A., B. L. retired Chief Justice of Travancore, S. Nagalingam, Advocate, Pasupathy Chettiar, A. Sabapthy and V. Casipillai with Mr. S. Nagalingam as the Manager.

Courtesy : "The Young Hindu"

A SINCERE PATRIOT

By Mr. S. Rajaratnam, Advocate

The kind of service one does for his country or religion can be appreciated only if we picture the time in which he lived.

The Portugese had annihilated the Hindu Religion and Hindu culture by destroying all the temples and madams (over 500) when they conquered Jaffna. They were followed by the Dutch who carried on almost the same kind of tyranny against the Hindu Religion and Hindu Culture. The British professed neutrality, but they undid the effect of this profession by helping the missionaries (Protestants) with money, lands and building to conduct schools; of course, this was on a directive from the Permanent Secretaries of State for the Colonies from England. So much so, when the then Brahmina of the Nallur Temple wanted permission of the Government to start an English School, as our co-religionists had done in Calcutta, Bambay and Madras, the Britishers reply was an English School to be conducted by the Missionaries.

During the early and middle part of the last century, it was humanely impossible for the Hindus or the Buddhists to conduct a school and get the Government Aid. The grant-in-aid system came into force in Ceylon about 1860, yet the rules and regulations made by the Christian Britishers were such, that the Hindus could not get a school registered for Government Aid.

It was under these circumstance that the late Sri La Sri Arumuga Navalar toiled single handed to start a few Hindu schools and to arouse the Hindus from lethargy. After his passing away, the Saiva Paripalana Sabai was started and a few Hindus kept it going. It is during this time, the people approached the late Mr. Nagalingam to start a Hindu English School in Jaffna. He lent his full support moral and financial to found the Jaffna Hindu College. It took over 10 years to have the College registered for grant. But the enthusiastic Hindu workers not only did not collapse, but kept the thing going. The late Mr. V. Casipillai was nominated by him to carry on the burden he had undertaken. If not for the starting of the Hindu College then, even today the Hindus would be at the mercy of the Christians learning some English at the cost of their conscience, as some trainees are doing today at a Training College. Even today Ceylon requires SINCERE PATRIOTS WITH A VISION TO WORK FOR THEIR COUNTRY AND RELIGION AS THE LATE MR. NAGALINGAM.

Courtesy:
The Hindu Organ of 28.10.55

" As Principal of the institution the establishment of which was primarily due to the indefatigable efforts of the late Mr. S. NAGALINGAM, I feel it my duty to convey a message to the NAGALINGAM NUMBER of " The Hindu organ " in grateful remembrance of the illustrious FOUNDER.

The staff and students of the Jaffna Hindu College both past and present have reason to be proud of this great personality who usefully devoted his lifetime to the service of the people in the field of education. The fact that the Jaffna Hindu College has grown from strength to strength very steadily during the last six decades is sufficient testimony to the worth of the great efforts of the late Mr. NAGALINGAM at a time when such services were urgently needed.

It is appropriate that the occasion of the centenary of great personality should be celebrated in a fitting matter"

V.M.ASAIPILLAI

Principal of the Jaffna Hindu College

Courtesy of "The Hindu Organ" dated October 28th 1955.

சைவபரிபாலனசபை நூலகம்
திரு. வை. கிருநாத முதலியார்
காரியதரிசி, சைவபரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம்

" மக்களின் அன்றாட தேவைகளுள் ஒன்றாக நலகங்களும், வாசிகசாலைகளும் இடம் பெறுகின்றன. உணவுப் பசிக்கு நிலத்தை நோக்குகின்றோம். அறிவுப் பசிக்கு நலகங்களை நாடுகின்றோம். நலகங்கள் ஒரு நாட்டினது ஒரு ஸ்தாபனத்தினது இன்றியமையாத சொத்து. நலகங்கள் அவற்றுக்கு ஆதாரமாக அமைபவை. எனவே தான் 1888 ~ ஆம் ஆண்டு சைவபரிபாலன சபையை தோற்றுவித்தவர்கள் தங்களது ஆறாவது நோக்கமாக வாசிகசாலையை ஸ்தாபித்து நடாத்த வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை வைத்திருந்தார்கள்.

சபையாரது ஆறாவது நோக்கம் விக்டோரியா வாசிகசாலையையும் வாசிக்கும் மண்டபத்தையும் பொறுப்பேற்றதனால் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1887 ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் 20ம் தேதி இங்கிலாந்தில் விக்டோரியா மகாராணி முடிபுனைந்த 50 ஆம் வருட பூர்த்தி விழா ஞாபகமாக சைவபரிபாலன சபையின் ஆரம்ப கால உப தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. நாகலிங்கம் அவர்களால் விக்ரோரியா மகாராணி பெயரில் வாசிகசாலை தொடங்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டது.

1895 ஆம் ஆண்டில் விக்ரோறியா வாசிகசாலை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டது.

1910 ஆம் ஆண்டு சைவபரிபாலன சபையார் விக்ரோறியா வாசிகசாலையைப் பொறுப்பேற்றார்கள். பின்னர் இவ்வாசிகசாலையே யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி வாசிகசாலையாயிற்று....."

நன்றி ~ இந்துசாதனம்
 மறுபிரசுரம் (1974)

யாழ்ப்பாணத்து "முடிசூடா மன்னன்"

அப்புக்காத்து நாகலிங்கம்

உதவியவர் - ச. அம்பிகைபாகன்

(அதிபர், யாழ்ப்பாணம், வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி)

"யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு காலத்தில் அப்புக்காத்து நாகலிங்கம் முன்னின்று நடத்தாத அல்லது சம்பந்தப்படாத ஒரு நிகழ்ச்சி இல்லை என்றே கூறலாம். அவர் பாராளுமன்றத்துக்குப் போகாத படியாலோ அல்லது வேறு எக்காரணத்தாலோ அவருடைய புகழ் இலங்கையில் பரவவில்லை. ஆனால் அவர் மறைந்த பொழுது ஆங்கில இந்த சாதனத்தில் எழுதப்பட்ட இரங்கல் உரையில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் பூரணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மொழி பெயர்ப்பை கீழே காண்க:-

"யாழ்ப்பாணம் பொது நலன் கருதிய ஒரு முக்கிய புருஷனை இழந்து விட்டது. இவரில்லாமல் யாழ்ப்பாணம் என்ன செய்யப்போகின்றது. இவர் போன்ற இன்னொருவரை எப்பொழுது காண்போம். இவர் இறந்த பொழுது யாழ்ப்பாணத்திற் பல பகுதிகளில் கூறப்பட்ட தக்கக் கூற்றுக்களில் சில வாம்.

இவர் 1897ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 4ம் திகதி சிவபதம் அடைந்தார். இது போன்ற ஒரு துக்கச் செய்தியை யாழ்ப்பாண மக்கள் முன்னர் கேள்விப்பட்டதில்லை. யாழ்ப்பாணம் இதற்கு முன்னர் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய மேதாவி்களையும் பரோபகாரிகளையும் படைத்துள்ளது, ஆனால் நாகலிங்கம் அவர்களைப் போலத் தன்னலங்கருதாது வெற்றிகரமாக பொது நலங்கருதிச் செயலாற்றிய ஒருவரைக் காணவில்லை. சென்ற பதினைந்து வருடங்களில் இவரைப்போல் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் வேறு ஒருவருக்கும் இருந்திருக்கவில்லை. ஆகவே சகலர் மத்தியிலும் அவருடைய மரணம் பெருஞ் சோகத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. அவர் மரணம் இந்தத் தமிழர் மத்தியில் மாத்திரம் தயரத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. இவர் சாதி மத பேதமின்றி சேவை செய்துள்ளார். இதனை அவர் இறந்ததைக் குறித்து இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்து வந்த இரங்கல் செய்திகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் இவருடைய இழப்பை தமது சொந்த இழப்பாகக் கருதாதவர் ஒருவரும் இருக்கமாட்டார். தனது நன்கொடைகள் மூலமும் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் செய்த உதவிகள் மூலமும் பலருக்குச் சட்ட ஆலோசனைகள் இலவசமாகக் கூறியதன் மூலமும் அவர்களைத் தமக்குக் கடமைப்படுத்தி உள்ளார்.

திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் உண்மையான தேசபக்தன். அவரது ஒரே ஒரு நோக்கம் நாட்டை மேன்மைப்படுத்துவதாகும். இதனைச் செய்யும் பொழுது அதிகாரிகளின் கோபத்தையோ சந்தோஷத்தையோ கவனிக்க மாட்டார். அவர்

பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டதுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு புதுச் சகாப்தம் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் சிறந்த கல்வியைப் பெற்று 1880ம் ஆண்டு சுப்பிரீம் கோட்டு அப்புக்காத்தாக யாழ்ப்பாணம் வந்தார். அக்காலத்தில் இவரது குடும்பம் பணத்தாலும் அதிகாரத்தாலும் உச்ச நிலையில் இருந்தது. இவரது தகப்பன் திரு. ஏ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து முடிக்குரிய பிரக்கிராசியாக இருந்ததோடு மிகவும் செல்வாக்கு உள்ளவராகவும் இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த உயர்கோட்டு நீதிபதிகள் எல்லோரும் அவரை மிகுந்த கண்ணியத்தோடு நடத்தினர். அப்பொழுது "வட தேசத்து இராஜா" என்று அழைக்கப்பட்ட அரசாங்க அதிபரான சேர். உவில்லியம் ருவெனம் இவரை வட மாகாண வீதி பரிபாலன சபைக்கும், தான் தலைவராக இருந்த வைத்தியசாலை நிர்வாக சபைக்கும் அங்கத்தவராக்கினார். அவருடைய இனத்தவர்களும் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் அமர்ந்திருந்தனர். அவருடைய தமையனார் இளையதம்பி யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிற் பிரதம லீகிதராக இருந்தார். இவருடைய தமையனார் இராமலிங்கம் சிவில் சேவியர் பரீட்சையிற் சித்தி எய்யாத பொழுதிலும் அரசாங்க அதிபர் அவரை ரேகுப்பகுதியில் ஓர் உயர் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தினார். இன்னும் பலர் இப்படிப் பெரும் உத்தியோகங்களில் இருந்தனர். இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக இவருடைய சகோதரியை திருவாங்கூர் உயர்தர நீதியரசர் T. செல்லப்பாப்பிள்ளை B.A, B.L விவாகஞ் செய்தார். நாம் மேலே கூறியவற்றிலிருந்து நாகலிங்கம் அவர்கள் இயற்கையாக அரசாங்கத்திற்கு சார்புடையோராய் இருக்க வேண்டுமே ஒழிய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இருக்க வேண்டிய சூழலில் வாழவில்லை.

அக்காலத்தில் துவைனம் வடமாகாண அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உச்ச நிலையில் இருந்தார். மக்கள் இவருக்கு எதிராகச் செய்த முறைப்பாடுகள் ஒன்றிற்கும் அரசாங்கம் செவி கொடுக்கவில்லை. சேர் முத்துக்குமாரசாயி அரசாங்க அதிபரின் முறைக்கு மாறான செயல்களைப் பற்றி சட்ட நிகுபண சபையில் கர்ச்சனை செய்தார். தேசாதிபதி சேர் யேம்ஸ் லாங்டன் (Sir James Longden) யாழ்ப்பாணத்துக்கு 1878ம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் விஜயஞ் செய்த பொழுது ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் தலைமையில் ஒரு தூதுக் கோஷ்டி கவர்ணரைச் சந்தித்து அரசாங்க அதிபரின் அநீதியான செயல்களை எடுத்துக் கூறும் ஒரு வரவேற்புப் பத்திரத்தையும் வழங்கியது. எக்சாமினர் (Examiner) என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஹலோடவிசி தனது பலம் முழுவதையும் சனங்களுக்காக உபயோகித்தார். ஆனால் இவை ஒன்றும் பயன்படவில்லை. இந்த எதிர்ப்பின் பயன் அரசாங்க அதிபரின் அதிகாரம் கூடியதே. அவர் பதவியின் முற்பகுதியில் அரசாங்க தாபனங்களெல்லாம் சீர்கேடான நிலையில் இருந்தன. அரசாங்க அதிபரின் சர்வதிகாரம் தலை தூக்கியது. அரசாங்க அதிபருக்கு எதிரான நடவடிக்கை எடுத்தல் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருக்கும் நாகலிங்கம் அவர்களின் உறுவினர்கட்கு பாதகமாக இருக்கும். நாகலிங்கம் அவர்கள் தனது

சுயநலத்தையோ அல்லது உறவினரது நலத்தையோ கருதினால் அரசாங்க அதிபரை எதிர்க்காமல் இருக்க வேண்டும். நாகலிங்கம் எதிர்க்காமல் அல்லது நொதுமலாக இருந்திருந்தால் அவருக்கும் அவருடைய உறவினருக்கும் பெரும் பதவிகள் கிடைத்திருக்கும். உண்மை தேசாபிமானியான நாகலிங்கம் இப்பதவிகள் ஒன்றையும் பொருட்படுத்தவில்லை. இதற்கு மாறாகத் தனக்குள்ள குடும்பச் செல்வாக்கு முழுவதையும் தேச நன்மைக்காகவே உபயோகித்தார். ஆகவே யாழ்ப்பாணத்தில் இவர் "எதிர்கட்சித் தலைவர் ஆனார்" இவர் 1884ம் ஆண்டு தொடக்கம் அரசாங்க அதிபருக்கு எதிராக பல கிளர்ச்சிகளை முன்னின்று நடத்தி அவற்றில் வெற்றி கண்டார்.

நாகலிங்கம் அவர்களின் ஆயுள் குறைவாக இருந்த போதிலும் அதற்குள் தனது முக்கியமான இலட்சியங்களை நிறைவேற்றிவிட்டார். இதில் முக்கியமானது வடமாகாண நிர்வாகத்தில் ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள் ஆகும்.

"கீழைத்தேசங்களிலுள்ள அரசியல் வாதிகள் பேருக்கும் புகழுக்குமாக அல்லது தம்மைச் சிறுமைப்படுத்தியவருக்கு எதிராகவே அரசியலிலும் பொது வாழ்வினும் ஈடுபடுவர்" என்று மேல் நாட்டவர் கருதி வந்தனர். இக்குறைகள் ஒன்றும் நாகலிங்கம் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிற் பொருந்தா. அவர் சேவைகள் எல்லாம் பொதுமக்களின் நன்மை கருதித் தாய்மையான முறையிற் செய்யப் பட்டவை ஆகும். அவர் செய்த சேவைகளெல்லாவற்றிலும் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களைக் காணலாம்.

நாகலிங்கம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் எல்லாவற்றையும் இங்கு கூற இடந்தராது. அவர் செய்த முதல் சீர்திருத்தம் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரியை பற்றியதாகும். இவருடைய முயற்சியினால் தகுதியான டாக்டர் ஒருவர், இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். இவர் இரு தாது கோஷ்டிக்கு தலைமை தாங்கித் தேசாதிபதியிடம் சென்றார். ஒன்று மாகாண நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் பற்றியது, மற்றையது குமாரசாமியை இலங்கைத் தமிழர் பிரதிநிதியாகச் சட்ட நிருபண சபைக்கு நியமிப்பது பற்றியது. குமாரசாமியை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இவரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதில் வெற்றி கண்டார். நிர்வாகம் பற்றிய கோரிக்கை கவரணருக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் லண்டனிலுள்ள குடியேற்ற நாடுகளுக்கு பொறுப்பாயிருந்த காரியதரிசிக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசிக்கு அனுப்பிய பத்திரத்தில் சேர் உவில்லியம் ருவெனத்தின் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டு அவரை ஓய்வு பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது.

" தேசாதிபதியை எதிர்த்த அஞ்சா நெஞ்சன் "

தேசாதிபதி சேர் ஆர்தர் கோர்டன் இலங்கையை விட்டுப் போகும் பொழுது அவருக்கு பிரியாவிடைப் பத்திரம் ஒன்று யாழ்ப்பாண மக்கள் சார்பாக வழங்குவது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு யாழ்ப்பாணம் பெரிய கோட்டு மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டம் கூடியது. இவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை இதற்கு மேலாக யாழ்ப்பாணத்து மக்களை இழிவு படுத்தி குடியேற்ற நாட்டு மந்திரிக்கு அறிக்கை யொன்றும் சமர்ப்பித்தார். மக்கள் கூறிய குறைகளை விசாரிக்காதபடியால் அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் தொடர்ந்து நிர்வாகத்தைச் சீர்கெட்ட முறையில் நடாத்தி வந்தனர். நாகலிங்கம் அவர்கள் சில மக்களைத் தம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டு வாழ்த்தப் பத்திரம் வழங்குவதை எதிர்ப்பதற்குக் கூட்டம் நடத்தும் இடத்துக்குப் போனார். நாகலிங்கத்தாரும் மக்களும் வருவதைக் கண்ட கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் தாங்கள் எடுத்த முயற்சி நிறைவேறாது என அறிந்து மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினர். இவர்கள் சென்ற பின் அங்கு நின்ற மக்கள் நாகலிங்கத்தாரை தலைவராகத் தெரிந்தார்கள். அவர் சேர் ஆர்தர் கோர்ட்டினுடைய ஆட்சியை கண்டித்து ஓர் ஆவேசமான சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். இத்தேசாதிபதி ஒரு பிரியாவிடைப் பத்திரத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவர் என்னும் பிரேரணை அக்கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே நாகலிங்கம் அவர்கள் பாராட்டுப் பத்திரம் அனுப்புவதைத் தடை செய்தது மாத்திரமல்லாமல் ஒரு கண்டனப் பிரேரணையையும் நிறைவேற்றுவீதார். இந்தக் கூட்ட நடவடிக்கைகள் கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இதனால் இலங்கை அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கூறுங்குறைகளை அலட்சியம் செய்ய முடியாது என்பதை அரசாங்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நன்கு அறிந்தனர். அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் தமது போக்கைமாற்றி மக்களின் குறைகளை நிவிர்த்தி செய்யத் தொடங்கினர்.

தேச பக்தன்

இதன் பிறகு 1890ம் ஆண்டு புதிய தேசாதிபதியான சேர் ஆர்தர் கவலக் என்பவரைப் பேட்டி கண்டு யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் குறைகளை அவருக்கு எடுத்துரைத்தனர். இத் தேசாதிபதி வந்த பின்னரும் குடியேற்ற மந்திரிக்கு மனுக்கள் அனுப்பிக் கொண்டு வந்தார். தேசாதிபதி அவர்களின் கண்டனங்களைப் பொருட் படுத்தாது அவருடைய தூதுக் கோஷ்டியை வரவேற்றார். இவற்றுக்கு மேலாக இரு முறை நாகலிங்கம் அவர்களை முறையே சாவகச்சேரிக்கும் பருத்தித்துறைக்கும் தற்காலிக நீதிபதியாக நியமித்தார். நாகலிங்கம் அவர்களின் தகுதியையும் நேர்மையையும் உணர்ந்தே அவருக்குத் தேசாதிபதி இந்த நியமனத்தை கொடுத்தார். நாகலிங்கம் அவர்களும் பொருள்வருவாயைக் கருதாது தகுதியானவர்களுக்கு அரசாங்கத்தைக் கண்டித்தாவும் உயர் பதவிகள் கிடைக்கும் என்பதைக் காட்டுவதற்கே அந்த நியமனங்களை ஏற்றார். நாகலிங்கம் அவர்களின்

தேசாபிமானம் கல்கத்தாவில் படிக்கும் போதே கால் கொண்டது. அங்கு சிறந்த தேசாபிமானியான பாபு சுரேந்திரநாத் பணர்ஜி முதலிய இந்தியத் தலைவர்களின் பேச்சுக்களை கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதனால் இந்திய காங்கிரஸிற்கு பேரபிமானம் கொண்டார். இதனால் அலகபாத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டிற்கு அதிசீரமப்பட்டு சென்றிருந்தார்.

புகையிரத சேவை

யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புகையிரதத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இவர் தீவிரமாக உழைத்தார். இந்த இயக்கத்தை இறக்கும் வரைக்கும் நடாத்தி வந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புகையிரதம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற சபைக்குத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதற்கு முன் இச்சபைக்குத் தலைவராக ஐரோப்பியர்களே இருந்து வந்தனர். இவர் இறக்கு முன் புகையிரதத்தை யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டுவர அரசாங்கம் தீர்மானித்து விட்டது என்று தேசாதிபதி கொழும்பில் ஒரு கூட்டத்தில் கூறினார். அநீதிகளையும் நிர்வாகக் சீர்கேடுகளையும் கண்டிக்கும் பொழுது தீவிரமாகப் பேசுவார் உழைப்பார். ஆனால் சாதாரண வேளைகளில் மிகவும் பணிவாகவும் சாந்தமாகவும் நடந்து கொள்வார். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவரையும் தாக்கிப் பேசார். இதனால் விரோதிகள் இவருக்கில்லை என்று கூறலாம். இவர் அரசாங்கத்தின் பிழைகளை சுட்டிக் காட்டிய போதிலும் அரசாங்கத்துக்கு விரோதி அல்லர். இவர் தமது கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் சட்ட வரம்புக்குள் நின்றே ஆற்றினார். விக்ரோதிரயா ராணியின் பொன் விழாவைத் தாமே முன்னின்று நடாத்தினார். ராணியின் பொன்விழாவை குறிக்கும் முகமாக "விக்ரோதிரயா வாசிகசாலை" என்னும் ஸ்தாபனத்தை வண்ணார் பண்ணையில் நிறுவினார். ராணியின் வைர விழா யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டாடப் பட்ட பொழுது இவர் சுகயினங் காரணமாக அதிற் பங்குபற்ற முடியவில்லை.

இதுவரையில் நாம் இவரை தேசாபிமானியாகவும் மக்களின் உரிமைகளுக்கு உழைத்தவராகவும் கண்டோம். இச் சேவைகளுக்காக அவர் ஞாபகத்தை என்றும் யாழ்ப்பாண மக்கள் போற்றிப் பாதுகாக்கக் கடைமைப்பட்டுள்ளனர்.

கல்விப் சமயப் பணிகள்

இவர் சமயத்துறையில் இவராற்றிய பணிகளைக் கவனிப்போம். இத்துறையில் அவர் பரோபகாரமும் விடா முயற்சியும், நிர்வாகத் திறமையும் வெளிப்படையாகக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. சைவபரிபாலனசபை இந்து சாதனமும் (தமிழும் ஆங்கிலமும்) யாழ் இந்துக்கல்லூரி முதலியவற்றைத் ஸ்தாபிப்பதற்கு அரும் பாடுபட்டு உழைத்தார். இவை தோன்றவதற்கு இவரே உயிர் நாடியாக இருந்தார். இவருக்கு முன் சைவபரிபாலனசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இவரே அதற்கு புத்துயிர் கொடுத்தவர். திரு. செல்லப்பாப்பிள்ளை, திரு. இராமநாதன்,

கனம் குமாரசாமி முதலியோர் தலைவர்களாக இருந்த போதிலும் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட இருவரும் கொழும்பு வாசிகளாக இருந்தபடியால் பத்து வருடங்களுக்கு மேல் சபைக்கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகித்து நடாத்தினார். இறக்கும் வரைக்கும் இந்து சாதனத்தின் ஆங்கிலப் பகுதிக்கு கௌரவ ஆசிரியராக இருந்தார். யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தவர்களில் இவர் முக்கியமானவராவர். நாவு இந்தியா பட்டதாரிகள் உட்பட திறமையான ஆசிரியர்களை நியமனஞ் செய்தார். இவர் காலத்தில் நானூறு பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்தனர். பலர் இக்கல்லூரிக்கு அரசாங்க உதவி கிடைப்பது என்று எண்ணினர். நாகலிங்கம் அவர்கள் விடா முயற்சியினாலும் அவர் செல்வாக்கினாலும் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவிப் பணம் பெற்றோடு இக்கல்லூரியை கல்கத்தா சர்வகலாசாலையோடு இணைப்பதற்கு அனுமதியும் பெற்றார். இவற்றையெல்லாம் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் தனித்து நின்று செய்தார் என்று எண்ணக்கூடாது. இந்து சாதன ஆங்கிலப் பகுதிக்கு அவர்களின் மைத்துனர் உயர் நீதிபதி ரி. செல்லப்பாப்பிள்ளை ஆசிரியராக இருந்தார். இவரைப் போன்ற பெருமக்களின் உதவியும் சகாக்களின் உழைப்பும் தாராளமாகக் கிடைத்தன. பல்வேறு திறம்பட்ட மக்களை ஒன்று சேர்த்து செயல் ஆற்றும்நிறமை இவரிடம் காணப்பட்ட சிறந்த குணமாகும். சுயநலமே அற்பமேனும் இவரிடம் இருந்திருந்தால் இவர் எடுத்த கருமங்கள் வெற்றிகரமாக முடித்திருக்க முடியாது. பொதுவாக மக்கள் எடுக்கும் கருமங்கள் சில காலத்தில் அழிந்துவிடும். சைவபரிபாலன சபை, இந்துசாதனம், இந்துக் கல்லூரி முதலிய ஸ்தாபனங்கள் நிலைத்து இருப்பதற்குக் காரணம் திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையே. இவர் நோய்வாய்ப்பட்டு மிகவும் மெலிவுற்றிருந்த நேரத்தில் இந்த இரங்கல் உரையை எழுதுபவர் அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் சைவபரிபாலன சபை, இந்துக் கல்லூரி, இந்து சாதனம் செவ்வனே நடைபெறுகிறதா என்று ஆவலோடு கேட்டார். தான் அதற்கு "தங்கள் சகாக்களான பெருந்தலைவர்கள் அவற்றைத் தளரவிடாமல் தங்கள் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி செவ்வனே நடத்தி வருகிறார்கள்" என்று கூறினேன். இது அவருக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. இந்த ஸ்தாபனங்களை செவ்வனே நடத்தி நாகலிங்கம் அவர்களும் அவருடைய சகாக்களும் தமிழர்களும் சிறப்பாக சைவர்களும் பொதுத்தாபனங்களைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும் என்பதைக் காட்டி விட்டனர். நாகலிங்கம் சிறந்த இந்துவாக இருந்த போதிலும் பரந்த மனப்பான்மையுடையவராய் இருந்தார். பல கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்களுக்குப் பண உதவி செய்தார். பல அநாதைப் பிள்ளைகள் இவரிடம் பண உதவி பெற்றுக் கல்வி கற்று முன்னேறினர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த அப்புக்காத்துமாரில் இவரே சிறந்தவராகக் கருதப்பட்டார். பல பொது வேலைகளில் ஈடுபட்டும் தன்னிடம் வரும் வழக்குகளைத் திறமையான முறையில் ஆயத்தஞ் செய்தார். இவற்றுக்கெல்லாம் எப்படி நேரம் கிடைத்ததென்று மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். சுப்பிரிங் கோட்டு வழக்குகளுக்கு கொழும்பில் இருந்து அப்புக்காத்துமார் வருவது வழக்கம். நாகலிங்கம் அவர்கள் வந்த பின்னர் பலர்

அவரையே கொழும்பில் இருந்து வருபவரிடம் பார்க்க சிறந்தவர் எனக் கருதி அவரிடம் தங்கள் வழக்குகளை ஒப்படைத்தனர். இலங்கையில் உள்ள பேச்சாளருள் நாகலிங்கம் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார். மன்னாருக்கு ஒரு வழக்குக்கு விசேடமாக அழைக்கப்பட்டார். அங்கு போன இடத்தில் சேமித்து வைத்த மறை நீரிற் குளித்தபடியால் குளிர் ஏற்பட்டுக் சுவாசப்பையைத் தாக்கி விட்டது. அவர் கடைசியாகப் பங்கு பற்றிய கூட்டம் சுவாமி விவேகானந்தரை வரவேற்ற கூட்டமாகும். 1897ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 5ந் தேதி காலமானார். மரணச்சடங்கிற்கு வந்திருந்தோர் எல்லோரும் கண்ணீர் விட்டு கலங்கினர். அன்று பெரிய கோடு மூடப்பட்டது. அப்புக்காத்து அழகக் கோன் என்பவரே கோட்டை மூடி நாகலிங்கம் அவர்கட்கு மரியாதை செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார். அதனைப் பெரியகோட்டு நீதிபதியும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

நாகலிங்கம் அவர்கள் 1855ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் தோன்றினார். இவருடைய மனைவி றொக்ஷுட் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் இளம் மனைவியையும் நாவு பெண் குழந்தைகளையும் விட்டுச் சென்றுள்ளார். இவர்களுடைய பரிதாபமான நிலை கண்டும் பலர் அனுதாபப்பட்டனர். இக் கட்டுரையை மனக் கலக்கத்துடன் தான் ஒருவாறு எழுதி முடித்ததாக இதன் ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

நன்றி: "சுழநாடு"

3.2.85, 10.2.85 வாரமலர்

யாழ்ப்பாணத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர்

"அந்நாடுபுரத்தில் இருந்து சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு குதிரை பூட்டிய கோச் வண்டியில் சுவாமி நிரஞ்சனாந்தர், சேவியர் தம்பதிகள், குட்வின், கரிசன் சகிதம் மிகவும் படுமோசமான பாதைகளினூடு சிரமத்துடன் பயணம் செய்து 1897 ஜனவரி 24ம் திகதி காலை 11.30 மணியளவில் வந்து சேர்ந்தார். சுவாமியை வரவேற்பதற்காக காத்து நின்ற மக்கள் அவரின் வரவு தாமதமடைந்ததினால் ஆவல் தாங்க முடியாத நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 5 மைல் தூரம் முன்னேறிச் சென்று தென்மராட்சிப் பகுதியில் சுவாமியை எதிர் கொண்டனர். அங்கிருந்து சுவாமியும் அவருடன் வந்தவர்களும் வண்டில் ஊர்வலத்துடன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். முதல் வண்டிலில் (Landau) சுவாமி விவேகானந்தருடன், சுவாமி நிரஞ்சனாந்தரும் சுவாமியை யாழ்ப்பாணத்தில் வரவேற்க அமைக்கப்பட்ட குழுவின் தலைவர் அட்வகேட் திரு.சி.நாகலிங்கமும் அமர்ந்துவர ஏனையோர் 20 வண்டில்களில் யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்தனர்."

நன்றி ~ சுவாமி விவேகானந்தரின் இலங்கை வருகையைக் குறித்த நூற்றாண்டு நிறைவு விழா (1897 ~ 1997) மலர்

A list of the members of the family of the late Mr. S. Nagalingam, who followed the example set by the said Nagalingam and made donations to the Board of Directors of the Jaffna Hindu college after the demise of the said Nagalingam.

1. By deed No 1492 dated 14th September 1904 attested by T. Sivasithamparam, Notary Public, a divided extent of 21/30 Lm V.C. of the land called Aninchilady situate at Vannarponnai east was donated by the elder brother of the said Nagalingam, viz, Sinnatamby Sabapthippillai to award from the income there of Scholarship in the name of " SANMUGANATHAN' (the name of the deceased son of the donor) to any poor but deserving student of the said College.
2. By deed No 137 dated 23rd August 1904 and attested by B. Joachimpillai of Jaffna Nortary Public Sinnatamby Sabapathipillai as EXECUTOR of the Last will of AMPIKAIPAGAR SINNATAMBY, the father of the said Nagalingam, devised a sum of Rs. 1000/- and the accrued interest thereon to the said Board to found an Exhibition known as the SINNATAMBY EXHIBITION to any student of the said College who passed a stipulated examination with credit.
3. By deed No 8569 dated 23rd day of February 1917 and attested by K. S. Veeravage of Jaffna Nortary Public, THANGAMUTTUPILLAI widow of Thamothersampillai Chellappahpillai, a sister of the said Nagalingam, donated a piece of land called " Navalady" in extent 50 Lms V.C. Situated at Thirunelvely in trust and for the benefit of the said College (In case No P/1589 of the D. C. Jaffna decree was entered confirming the above trust).

4. By deed No 10084 dated 10 the December 1941 and attested by P.K. Somasundaram of Jaffna, Notary Public, RAMALINGAM SIVAGURNATHER and wife VISALADCHY AMMAL donated to the said Board a piece of land called "Poonathookippirayady" in extent 23 Lms V.C and 17 kls situate at Vannarponnai East for the purpose of establishing a Hindu Ladies college.
5. By deed No 156 2nd June 1945 and attested by A. Arulampalam of Jaffna Nortary Public RAMALINGAM SIVAGURUNATHER a nephew of the said Nagalingam) and VALLIAMMAL wife of nagalingam Sivaguru (a Grand niece of the said Nagalingam) donated 14/24 shares together with the Pillaiyar temple standing thereon of the land called "Poonathookipiriyady" in extent 23 Lms V.C. and 17 kls to the said Board for the purpose of the establishment of a Hindu Ladies College.
